

intentionerne i forslaget er godt og det er det rigtige sigte, man kører efter, nemlig at sagsbehandlingstiderne skal bringes ned i den offentlige sektor. Selvfølgelig skal de det, ikke mindst af den grund, at hvis borgerne ikke svarer inden for de frister, som lovgivningen fastsætter, får de bødestraf. Man kan endda få frihedsberøvende straf, hvis man ikke sørger for, at man som borger overholder tidsfristerne her i samfundet. Men når den offentlige sektor ikke overholder tidsfristerne, nå ja, men så er der jo ikke så meget at gøre ved det.

Så synes jeg i øvrigt, at det er værd at bemærke, at i stort set samtlige offentlige instanser, vi har her i landet, sidder der en politisk ledelse ovenover, og den politiske ledelse er repræsenteret ved selv samme partier, som er repræsenteret her i Folketinget. Så det kunne jo også godt være, at i de kommuner og i de amter, hvor der er Venstreflertal og Venstreborgmestre, og i de kommuner, hvor der er socialdemokratisk flertal og socialdemokratiske borgmestre, at man dér tog fat i sine egne og sagde: Kære venner, vi har her i Folketinget en intention om, at sagsbehandlingstiderne skal bringes ned, ikke kun i statsapparatet, men også i amterne og i kommunerne, og det må I hjælpe til med derude.

Det ville klæde de store partier, som besætter en række borgmesterposter rundt i landet, sådan at man ligesom fik taget fat hele vejen rundt og også grebet i egen barm.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg udtale følgende:

Det er et godt forslag, der her er lagt frem. Vi kender jo alle eksempler på, hvordan vi har fået for langsomme svar fra det offentlige. Nogle gange har vi også prøvet at bore i det, og nogle gange har vi nok følt, at det var lidt af en søforklaring, vi fik, og at det var et sammenfald af uheldige omstændigheder osv., fordi man ikke var nok bevidst om at prioritere sit arbejde, så borgerne fik svar hurtigt nok.

Jeg synes, der er argumenteret udmærket i bemærkningerne for behovet for en opstramning. Derfor var det også lidt skuffende at høre justitsministerens tale. Man havde på den ene side fornemmelsen af, at ministeren godt kunne se, at her kunne der strammes lidt op, men på den anden side var den utrolig defensiv. Det er jo altid sådan, at så prøver man at skyde skylden over på andre i stedet for realistisk at er-

kende, at her burde vi da have et ambitionsniveau, som var lidt højere. Hvorfor var ministeren ikke mere offensiv og gik ind og tog tenen og sagde: Her er en opgave, vi kunne være fælles om?

Der er selvfølgelig altid problemer forbundet med det. Men i stedet for bare at forsvare det bestående og fremtræde som systemets mand, der mangler politiske visioner og selvstændig tænkning, hvorfor så ikke en offensiv holdning, hvorfor så ikke gå med? Alle partier uden om regeringen har jo også kunnet se, at her bør vi naturligvis have den ambition som politikere – der i sidste ende er ansvarlige for den offentlige sektor, da det er os, der fastlægger lovgivningen – at her bør vi naturligvis gøre tingene bedre.

Vi kan varmt støtte forslaget og er overbevist om, sådan som meldingerne har lydt, at der vil være flertal for forslaget, og så vil vi også se, at regeringen bliver nødt til at være med på vognen, og det er jo fremragende.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, det med at være offensiv eller defensiv afhænger jo ofte af, om man selv er på banen eller ej.

Det, jeg gav udtryk for, var faktisk, at regeringen har været på banen i denne sag siden denne regerings overtagelse af regeringsansvaret i 1993. Det må fuldstændig være forbigået hr. Kofod-Svendsens opmærksomhed under hans overværelse af forhandlingerne. Jeg ved ikke, om hr. Kofod-Svendsen var her, da jeg holdt mit hovedindlæg. Det gik nemlig ud på at beskrive, hvad regeringen havde taget af initiativer. Og de er lykkedes. Vi har faktisk oplevet, at vi har fået en nedsættelse af sagsbehandlingstiderne i den samlede offentlige forvaltning. Det glæder jeg mig over. Det bør hr. Kofod-Svendsen også glæde sig over.

Det, jeg beskrev derudover, var, at regeringen heller ikke er tilfreds, og at vi netop derfor har sat en række initiativer i gang og ikke kun inden for justitsministerens område, målrettet mod hele den statslige sektor gennem henvendelser til alle mine kolleger i regeringen, men også inden for indenrigsministerens område. Er det fuldstændig forbigået hr. Kofod-Svendsens opmærksomhed under overværelsen af forhandlingerne her?

Hr. Kofod-Svendsen tager fat i det, som jeg lod mig provokere af af ordføreren for forslags-